

گزارش نوشتاری جلسه سخنرانی- دوشنبه ۲۰ آوریل ۲۰۲۶

با درود به اعضا و همراهان گرامی کانون؛

بدین وسیله به اطلاع می‌رساند جلسه سخنرانی دوشنبه ۲۰ آوریل که با حضور سخنران محترم از اروپا آغاز شده بود، متأسفانه پس از ۱۵ دقیقه به دلیل اختلالات فنی پیش‌بینی نشده در ارتباط اینترنتی سخنران، متوقف گردید. از آنجا که تداوم این اختلال مانع از ارائه کامل سخنرانی و به تبع آن ضبط با کیفیت ویدیو گردید، مدیریت کمیته سخنرانی با هدف بهره‌مندی از وقت و حضور شرکت‌کنندگان، تصمیم به تغییر روال جلسه گرفت.

بر این اساس، ادامه نشست به صورت «گفت‌و شنود آزاد» و بدون ضبط تصویری تا ساعت ۱۰ شب ادامه یافت. سوژه محوری این بحث که با پیشنهاد و استقبال حاضرین انتخاب شد، به بررسی «نقش عاملیت مردم در تنش‌های جاری بین ایران و آمریکا» اختصاص یافت. گزارش زیر چکیده‌ای از دیدگاه‌های مطرح شده در این گفتگوی جمعی است.

۱. طرح مسئله: استیصال یا عاملیت؟

مجتبی با طرح یک دوگانه سرنوشت‌ساز بحث را آغاز کرد: آیا در شرایط جنگی، جامعه به سمت همبستگی ملی (مانند زمان جنگ ایران و عراق) می‌رود یا اینکه ابزارهای سرکوب تحت پوشش شرایط جنگی، هرگونه عاملیت انسانی برای تغییر را خفه می‌کنند؟ او به حضور پررنگ نیروهای نظامی در خیابان‌ها اشاره کرد که عملاً فضای کثشگری را مسدود کرده است.

۲. دیدگاه‌های موافق با تاثیر فشارهای خارجی

برخی شرکت‌کنندگان (مانند آقای امیری) با نگاهی منتقدانه به عملکرد اپوزیسیون و جریان‌ات چپ، معتقد بودند:

- **استیصال مردم و اپوزیسیون:** مردم در داخل به دلیل فشارهای خردکننده اقتصادی (مانند جهش نرخ ارز) بی‌تاب شده‌اند، اما اپوزیسیون خارج از کشور به جای همگرایی، دچار تفرقه و تضعیف یکدیگر شده است.
- **فرصت‌طلبی از جنگ:** از این منظر، هر حرکتی که منجر به تضعیف رژیم شود (حتی فشارهای خارجی)، به عنوان یک فرصت نگریسته می‌شود، چرا که مبارزات فرهنگی و اجتماعی (مانند جنبش زن، زندگی، آزادی) علی‌رغم پیروزی‌های نمادین، نتوانست تغییر ساختاری در حکومت ایجاد کند.

۳. دیدگاه‌های مخالف مداخله خارجی

بخش قابل توجهی از اعضا (از جمله آقای حاج‌علی‌گل، خانم قرمداغی و دکتر مقیمی) با رویکردی صلح‌طلبانه و ملی، بر نکات زیر پافشاری کردند:

- **تعریف تجاوز:** هرگونه حمله خارجی بدون اجازه ملت، فارغ از نوع حکومت حاکم، «تجاوز» تلقی می‌شود.
- **اولویت حاکمیت ملی:** تغییر باید به دست مردم داخل ایران صورت بگیرد. مداخلات خارجی نه برای دموکراسی، بلکه بر اساس منافع شخصی رهبرانی چون ترامپ یا نتانیاهو است که خود با چالش‌های قانونی و اخلاقی بزرگی روبرو هستند.
- **تبعات ویرانگر جنگ:** دکتر مقیمی با ارائه آمار، به خسارات عظیم (حدود ۱۴۰ تا ۱۴۵ میلیارد دلار) به زیرساخت‌ها، پتروشیمی و صنایع فولاد اشاره کرد و تأکید داشت که جنگ، مبارزات مدنی را به جای جلو بردن، به عقب می‌راند. کارگری که بیکار شده یا خانه‌اش ویران شده، دیگر توان مبارزه مدنی ندارد.

۴. تحلیل جامعه‌شناختی و شکاف‌های فکری

در جمع‌بندی نهایی توسط سعید ضرابیان و سایر شرکت‌کننده گان، به نکات ریشه‌ای اشاره شد:

- **شکاف عمیق اجتماعی:** جامعه ایرانی در حال حاضر دچار شکافی بی‌سابقه است که ریشه در استیصال ناشی از عدم موفقیت در تغییرات ساختاری دارد.
- **تاریخ انتزاعی در برابر واقعیت:** تاکید شد که نباید آرزوهای خود را جایگزین واقعیات موجود کنیم. جهان در حال تغییر است و ساختارهای قدرت هشتاد ساله در حال فروپاشی‌اند؛ لذا شناخت دقیق این تغییرات برای کنشگری صحیح ضروری است.
- **خطر تجزیه:** یکی از بزرگترین نگرانی‌های مطرح شده، فروپاشی جامعه و احتمال تجزیه ایران در پی جنگ‌های تحمیلی بود.

۵. نتیجه‌گیری و حسن ختام

نشست با تاکید بر ضرورت «سعه صدر»، «کثرت‌گرایی» و پرهیز از دشمن‌تراشی میان نیروهای خودی به پایان رسید. در انتها، با قرائت اشعاری از مولانا توسط سعید، بر این نکته تاکید شد که در میانه این جنگ و ویرانی، آنچه بیش از همه نایاب و آرزو است، «انسانیت» و «خرد» برای عبور از بحران است.

کمیته فناوری کانون

این گزارش نوشتاری به دلیل عدم امکان ضبط ویدیویی نشست، جهت آگاهی اعضا و دستداران کانون تهیه شده است.